

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΗ' (ΕΣΑΜΗΝΟ Α')

Σάββατο Ἀθήνα, 19 Ἰουνίου 1921

ΑΡΙΘ. 739 (ΦΥΛ.23)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΨΥΧΑΡΗΣ: Δήλωση.

ΒΝΑ. ΛΗΣΚΑΡΑΤΟΣ: Ἀποχαιρετισμός.— Εἰς τὸ μπα-
στοῦνι του.

Α. ΤΟΛΙΣΤΟΝΣ: Οἱ φράουλες (μετ. Κικῆς Λασκαράτου).

ΘΑΝΑΣΗΣ Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ: Δεύτερη ἀνοιξη.

ΣΕΦΥΡΟΣ ΒΡΑΔΥΝΟΣ: Κάτω ἀπὸ ψηλά πλατάνια.....

ΑΓΗΣ: Δελινί.

ΑΚΡΟΤΗΣ: Ἡ ἀπαγγελία.

ΠΑΡΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ: Νύχτα μαγικά.....

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΤΗΣ: Τ' ἀηδόνι.

Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἡ δευτε. ἡ ἀνοιξη (συνέχεια).

Νέα βιβλία.— Ἡ Κοινὴ Γνώμη.— Βαρβοροπάζαρο.— Χωρὶς
γραμματόσημο.

ΔΗΛΩΣΗ

Παρακαλῶ καὶ ἂν εἶναι ἀνάγκη δικαστικὰ ὑποχρε-
ώνω τὸ Ν ο υ μ ἄ ν ἄ δημοσιέψῃ τὰκόλουθα :

Ἔνας κ. Α. Σταίνμετζ, ἀπὸ τὸ Μόναχο τῆς Βαβα-
ρίας, ἔγραψε στὸ Ν ο υ μ ἄ φιλολογικὰ γράμματα ὅ-
που ποτε βοήζεται, ποτε καταπολεμεῖται ἡ Γαλλία καὶ
ὕψωνται ὁ Μπολσεβικισμός.

Ἔστειλα τοῦ κ. Ταγκόπουλου ἓνα μεγάλο ἄρθρο
ποῦ δὲν τὸ δημοσίεψε. Δικαίωμα του. Δικαίωμα του
νὰ βάζῃ ἄρθρα ἐναντίον τῆς Γαλλίας, ἐναντίον τῆς Γερ-
μανίας νὰ μὴ βάζῃ, νὰ βάζῃ τοῦ κ. Α. Σταίνμετζ, νὰ
μὴ βάζῃ, τοῦ Ψυχάρη.

Ἔνα δικαίωμα δὲν ἔχει, γιὰ τὸ ξηγοῦσα σὲ ἰδι-
ώτερο γράμμα, φιλικὰ καὶ αἰσθητικὰ, πὼς ἐδῶ εἶναι
γιὰ μένα ζήτημα τιμῆς.

Τοῦ ἔγραφα δηλαδὴ πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ βγαί-
νουμε πλάι πλάι στὸ ἴδιο φύλλο οἱ δύο μας ὑπογραφές,
τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Βαβαρέζου καὶ ἡ δική μου.

Στὸ Ν ο υ μ ἄ ἔγινε ἀφτό. Πρέπει λοιπὸν τοῦ
Ν ο υ μ ἄ οἱ ἀναγνώστες νὰ μάθουνε πὼς μ' ὅλη μου
τὴ λύπη --- ὅπως τὸλεγα κι ὅλας στὸ ἄρθρο ποῦ τὸ
ἀδημοσίεψα, ποῦ θὰ δημοσιεφθῇ ἄλλοῦ --- τραβιοῦ-
μι ὀλοτέλκ, πάνω κάθε σκέση καὶ συνεργασία μετὸ
Ν ο υ μ ἄ, ἄσπου, ἴσως, ἀλλάξουνε οἱ καιροί, ἀλλά-
ξῃ καὶ ὁ Ν ο υ μ ἄ :

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΣΗΜ. τοῦ ΝΟΥΜΑ. --- Λυπούμαστε κατάκαρδα
ποῦ ὁ σεβαστὸς μας Δάσκαλος δὲ θέλησε νὰ παραδε-
χθῆ τὴν ἐξήγησιν ποῦ δώσαμε στὴ σελίδα 279 (ἀριθ.
734, 1 τοῦ Μᾶη 1921) σχετικὰ μετὰ κάποια ἀνταπόκρι-
ση τοῦ Σταίνμετζ, καὶ ἀπαίτησε νὰ δημοσιευθῆ ἡ πα-
ροχάνα δήλωσιν του. Λυπούμαστε ἀκόμα πὼς κόβει
(προσωρινά, ἐλπίζουμε,) κάθε σκέση καὶ συνεργασίᾳ
μετὸ «Νουμά». Λυπούμαστε κατάκαρδα γιὰ ὅλ' αὐ-
τά, μὰ καὶ τί μπορούμε νὰ κάνουμε ; Ὅ,τι μπορού-
σαμε καὶ μπορούμε νὰ κάνουμε εἶναι μιὰ Ἀ ν τ ἰ δ ἡ -
λωση καὶ τὴν κάνουμε μετὸ ὅλη τὴν καρδιά μας :
Πὼς οἱ καιροί μπορεί νὰλλάξουνε, μὰ ὁ «Νουμάς» δὲ
θὰλλάξῃ, καὶ μὴν ἀλλάζοντας δὲ θὰ πάφει νὰ σέβε-
ται καὶ νὰναγνωρίζῃ τὸν ΨΥΧΑΡΗ ὡς ἀρχηγὸ του,
ὅπως δὲν ἔπαψε νὰ θαμάζῃ κ' ἓνας Ὅμηρος τὸ μ η -
ν ἰ ο ν τ α Ἀχιλλέα του. Οἱ Μπολσεβίκοι στὸ Σύν-
ταγμα τους (ἄρθρα 13 καὶ 14) μιλάνε γιὰ π ρ α γ -
ματικὴ ἐλευθερία συνείδησης καὶ γιὰ π ρ α γ -
ματικὴ ἐλευθερία γνώμης. Ὁ «Νουμάς» σέβε-
ται αὐτὰ τὰ δύο πράγματα, ποῦ τοῦ τὰ δίδαξε, πρὶν ἀ-
πὸ τοὺς Μπολσεβίκοις, ὁ ἴδιος ὁ ΨΥΧΑΡΗΣ. Καὶ
μιὰ καὶ σέβεται κανεὶς κατὶ, πρέπει καὶ νὰν τὸ ἐφαρ-
μόζει. Κι αὐτὸ ἔκανε καὶ ὁ «Νουμάς» δημοσιεύοντας
τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ Σταίνμετζ.

ΑΠΟΧΑΡΕΤΣΜΟΣ

Ἀφίνω γειὰ τοῦ Κόσμου,
τὸν ἀποχαιρετῶ.

Ὡς τώρα ἦτον δικὸς μου
τώρα τὸν παραιτῶ.

Γυναῖκα μου ἐσὺ φῶς μου,
ὅσο εἶναι βολετὸ
χάμου κ' ἀπέκει ἐμπρὸς μου
ἐσὲ νὰ ματαῖδῶ.

Ψυχὲς δυὸ τότες, μᾶλλες,
νὰ πᾶμε πεταχτὰ
στοῦ Πλάστη μας τοῖ ἀγκάλες,

Καὶ περικαλεστὰ
«Πλάστη μας» νὰν τοῦ εἰποῦμε
«Κ' ἐδῶ μαζί νὰ ζοῦμε».

ΕΣ ΤΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝ ΤΟΥ

Σὲ γνωρίζω ὅχ τὸ μπαστοῦνι
ποῦ με ὀρμὴ χτυπάει τὴ γῆ
Σὲ γνωρίζω ὅχ τὸ ρουθοῦνι
ποῦ ἀνοιχτὸ φουσομανεῖ.

Ἀπ' ὀμπρέλλα σου βγαλμένο
καὶ φτιασμένο ἀπὸ ἐσέ,
φαίνεται ὄξουθε φερόμενο !
Χαῖρε μᾶστορα καλέ.

Ἐκεῖ μέσα ἐκατοικοῦσε
σκεπασμένο ἀπὸ πανιά,
κ' ἓνα χέρι ἐκαρτεροῦσε
νὰν τὸ βγάλῃ στ' ἀνοιχτά.

Ἄργε ν' ἄλθῃ ἐκεῖνη ἡ ὄρα
γιατὶ ἡ ὀμπρέλλα ἦτανε νηᾶ,
Ἄλλὰ ἐπάλωσε καὶ τὴν
τῶμαλιν ὅχ τὴ σιλαβιά.